

VISQUEM COM A RESSUSCITATS

Segon de pasqua © Mots per a la família - Jordi Castellet

Desenganyem-nos: el món és injust. La justícia humana d'aquest món és relativa i, per tant, injusta. Sembla que el mal, el pecat i la mort acabin triomfant, en una aparença més que real i palpable. L'apòstol Pere ho diu molt clar. Jesús mateix va patir fins a l'extrem les injustícies d'aquest món perquè, en aquest món, guanyen els enemics del bé i de la veritat. «^{2,23} Ell va ser traït i vosaltres el vau matar fent-lo clavar a la creu per uns homes sense llei».

¿Què tenim nosaltres per a vèncer el mal, el pecat i la mort? Doncs res més que la llei que Déu ha infós en els nostres cors en aquest temps de resurrecció, la llei de l'Esperit Sant, feta de lliure obediència al Pare del cel. La llei interior a l'home, alimentada amb la Paraula i els Sagraments, que ens són aliment i penyora de vida eterna, energia per a la lluita i treball diaris. Per això, cadascú de nosaltres som vida i amor, perquè hem estat fets a imatge i semblança d'aquest Déu que és vida i amor i que vol que ens salvem, tots i cadascun de nosaltres. Déu ens ensenya el camí a través del seu fill (Lc 24,13-35).

El Pare del cel ens ho hauria pogut ensenyar d'una altra manera, ens podria haver enviat un altre profeta, però no fou així. Ens envià el seu fill, per mostrar-nos de quina manera ell creia i prenia seriosament la nostra vida, de tal manera que aquesta és la vida definitiva en la qual ens hem de guanyar la salvació que Crist ens ha merescut per la seva encarnació, passió, mort i resurrecció per tots i cadascun dels qui hi posem la nostra fe.

Alguns diuen: «un home a la creu no us pot salvar» o, encara més, «és impossible que Déu s'hagi fet home» o que «Jesús de Natzaret sigui el Fill de Déu». Cal respondre: «oi tant! És impossible per a l'home. A qui se li pot acudir! A ningú, sinó a Déu mateix. Només a Déu se li podia acudir de salvar-nos a través del seu Fill i encara, fet pobre, i encara patint per nosaltres el suplici de la creu». Per això els cristians reconeixem en el Crist de la Creu el nostre Salvador, perquè en ell trobem el mirall de la nostra vida, les respostes a les nostres preguntes, l'escolta atenta de les nostres ànimes.

«^{Sl 16,25} Sempre tinc present al Senyor. Amb ell a la dreta mai no cauré. ²⁶ El meu cor se'n alegra i en faig festa tot jo; fins el meu cos reposa confiat: ²⁷ no abandonaràs la meua vida enmig dels morts ni deixaràs que el teu Sant es corrompi. ²⁸ M'ensenyaràs el camí que duu a la vida: joia i festa a desdir al teu

davant.» Jesús tenia molt clar, creia confiadament, que realment Déu no deixaria que ell, el seu just, caigués en la corrupció del sepulcre. A l'igual que cadascú, que podem confiar que, creient en el Crist i essent transformats per la seva gràcia en la nostra vida segons la voluntat de Déu, gaudirem de poder-nos tornar a aixecar després de la caiguda, després del mal, després del pecat i després de la mort.

Perquè la resurrecció no és tan sols per quan aquesta vida s'acabi. Al contrari, la vida del ressuscitat s'ha de comprendre més aviat com un tornar a començar, un aixecar-se de nou, una nova oportunitat, nova força i nou esperit. La resurrecció és perquè sigui viscuda i experimentada ja en aquest temps, mentre lluitem i treballem pel regne de Déu; perquè s'obri pas en la nostra vida, en la nostra història, en el nostre país, en la nostra societat. «^{Lc 21,18} Déu no deixarà que es perdi ni un dels vostres cabells».

Explica l'evangelista Mateu que «⁸ les dones, amb por, però amb una gran alegria, se'n anaren corrents del sepulcre per anunciar-ho als deixebles».^{Mt 28,8-15} El què? Doncs que Maria Magdalena i Maria mare de Jaume havien anat al sepulcre de Jesús, que s'havia produït un terratrèmol i que un àngel havia baixat del cel, havia mogut la pedra que tancava el sepulcre i s'hi havia assegut al damunt. De por, els

guardes queden com morts i les dones tremolen. L'àngel els anuncia la resurrecció «^{Mt 28,6} ha estat aixecat d'entre els morts - ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν.» Apareix, per quatre vegades, l'advertiment contra la por: «^{4.5.8.10} no tingueu por». «⁸ Les dones se'n van anar amb por però amb una gran alegria». I és que en la Bíblia apareix 365 vegades aquest manament de Déu: «no tinguis por», una per a cada dia de l'any. No tinguis por, perquè la por és enemiga de la fe, de la confiança total en Déu. Encara més, Pau l'apòstol, enmig de les dificultats de la presó mana als Filipencs «^{Fl 4,4-5} visqueu alegres i contents, que tothom us conegui com a gent de bon tracte.» Ell, que havia d'estar terroritzat pel que li venia a sobre, en canvi,

encomana el manament de l'alegria i del bon humor.

Serà aquest el signe de la vida del ressuscitat, aquell que s'atreveix a viure cada dia amb l'acció de gràcies en el cor, reconeixent que Déu no tan sols li ha confiat una vida, sinó una vida amb sentit que, des de la fe, serà expressada amb alegria i agraïment.